

**ВІННИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА КОЦЮБІНСЬКОГО
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ОДЕСЬКА ПОЛІТЕХНІКА»
ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ І
ЗВ'ЯЗКУ
УНІВЕРСИТЕТ МІКОЛАСА РОМЕРІСА (ЛИТВА)
SCIENCE AT RISK Emergency Office
ЗАХІДНЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО
АГЕНТСТВА УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ
ВІННИЦЬКА ОБЛАСНА ВІЙСЬКОВА АДМІНІСТРАЦІЯ
ВІННИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА
ВІННИЦЬКА МІСЬКА РАДА**

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

V Всеукраїнської науково-практичної конференції

(з міжнародною участю)

**«ПОЛІТИЧНІ, ПРАВОВІ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНІ ПРОБЛЕМИ
ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ ТА ПУБЛІЧНИХ
СЛУЖБОВЦІВ У ВОЄННИЙ ТА ПОВОЄННИЙ ПЕРІОД»**

24 ЧЕРВНЯ 2026

М. ВІННИЦЯ

УДК 351/354:174:34(477:4)(06)

P64

«Політичні, правові та організаційні проблеми діяльності органів публічної влади та публічних службовців у воєнний та повоєнний період»: збірник матеріалів V Всеукраїнської конференції з міжнародною участю (м. Вінниця, 24 червня 2026 р.). Вінниця : ТОВ «Друк», 2026. 264 с.

Збірник містить матеріали Всеукраїнської наукової конференції з міжнародною участю **«Політичні, правові та організаційні проблеми діяльності органів публічної влади та публічних службовців у воєнний та повоєнний період»**. До збірника увійшли тези доповідей, в яких розглядаються актуальні науково-прикладні проблеми діяльності органів публічної влади та публічних службовців у воєнний та повоєнний період. Наукові ідеї, висловлені у збірнику, відображають особисту думку авторів. Редакційна колегія не несе відповідальності за зміст наукових публікацій і дотримання авторами правил академічної доброчесності.

Рекомендовано до друку вченою радою факультету права, публічного управління і менеджменту Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського (протокол №1 від «26» серпня 2026 р.)

Рецензенти:

Лазор О. Я. – доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри публічного управління та менеджменту Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського.

Мельничук О. Ф. – доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри публічно-правових дисциплін Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського

Відповідальні за випуск: Лапшин С.А., Круць А.І. .

Адреса редколегії: 21000, м.Вінниця, вул.К.Острозького, 32, к.3, ауд.306

© Вінницький державний педагогічний
університет
імені Михайла Коцюбинського, 2026
© Автори статей

Сінькевич В. С., Лазор О. Я. ТРАНСФОРМАЦІЯ ІНСТРУМЕНТІВ МІСЦЕВОЇ ДЕМОКРАТІЇ У ДІЯЛЬНОСТІ ГРОМАД В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	200
Смажельюк Н.О. УДОСКОНАЛЕННЯ СФЕРИ ПУБЛІЧНОГО КОНТРОЛЮ ТА ЮРИДИЧНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ У КОНТЕКСТІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ЗАХИСТУ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ	207
Стукан В.В., Лазор О.Я. ЦИФРОВІЗАЦІЯ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: ВИКЛИКИ, ДОСЯГНЕННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	212
Прямухіна Н.В., ПРОЄКТНИЙ ПІДХІД У ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ ПІД ЧАС БЕЗПЕКОВИХ ВИКЛИКІВ: ДОСВІД КРАЇН ЄС ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ	219
Тарадай Д.В. ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ У ПОВОЄННИЙ ПЕРІОД УКРАЇНИ	227
Таранчук С.О., ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОЇ АГРЕСІЇ	234
Шандрук С.М. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПОЛІТИЧНОЇ НЕУПЕРЕДЖЕНОСТІ ДЕРЖАВНОГО СЛУЖБОВЦЯ	244
Шульженко Ф.П., Риндюк В.І. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ЗАКОНОДАВСТВА У НОРМОТВОРЧІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ	250
Шелудченко С.М., Лазор О. Я. ОСОБЛИВОСТІ МОТИВАЦІЇ ПУБЛІЧНИХ СЛУЖБОВЦІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	257

УДК 338.242.4:355.02(477)

Таранчук С.О.,

здобувач наукового ступеня доктор філософії

Вінницького державного педагогічного університету

імені Михайла Коцюбинського,

м. Вінниця

ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОЇ АГРЕСІЇ

***Анотація.** У статті досліджено теоретико-методичні засади формування та практичної реалізації державної політики у сфері забезпечення економічної безпеки України в умовах військової агресії. Обґрунтовано доцільність удосконалення механізмів антикризового управління, підтримки стратегічних секторів економіки, зміцнення фінансової та енергетичної стійкості держави, розвитку цифрових технологій у системі публічного управління та активізації міжнародного економічного співробітництва.*

Реалізація запропонованих рекомендацій сприятиме підвищенню стійкості економічної системи України, ефективності публічного управління та забезпеченню сталого соціально-економічного розвитку держави в умовах сучасних безпекових викликів та післявоєнного відновлення України.

***Ключові слова:** публічне управління, державна політика, економічна безпека, антикризове управління, післявоєнне відновлення.*

Актуальність. Проблематика забезпечення економічної безпеки у сучасних умовах розвитку України набуває особливої актуальності внаслідок повномасштабної військової агресії російської федерації. Воєнні дії спричинили масштабні руйнування виробничої, транспортної, енергетичної та соціальної інфраструктури, зумовили суттєве скорочення обсягів промислового виробництва, порушення логістичних ланцюгів, зниження інвестиційної

активності, погіршення стану державних фінансів та посилення соціально-економічної нестабільності. Військова агресія також створила нові загрози функціонуванню національної економіки, які потребують формування ефективної державної політики у сфері забезпечення економічної безпеки.

В умовах воєнного стану економічна безпека держави виступає одним із ключових елементів національної безпеки, оскільки саме від рівня стійкості економічної системи залежить здатність держави забезпечувати обороноздатність, підтримувати функціонування критичної інфраструктури, гарантувати соціальний захист населення [8, 10] та створювати передумови для післявоєнного відновлення країни. Особливого значення набуває компетентність органів публічної влади оперативно реагувати на зовнішні та внутрішні виклики, забезпечувати стабільність фінансової системи, підтримувати стратегічні галузі економіки та стимулювати розвиток підприємницької діяльності в умовах високого рівня ризиків і невизначеності.

Сучасна практика яскраво вказує на те, що система державного управління у сфері економічної безпеки України потребує суттєвого вдосконалення. Серед основних проблем варто виокремити недостатній рівень координації між органами державної влади, обмеженість фінансових ресурсів, високу залежність окремих секторів економіки від зовнішніх ринків, недостатню адаптивність механізмів державного регулювання до кризових умов, а також необхідність модернізації інструментів стратегічного планування та антикризового управління. Крім того, військова агресія суттєво посилила ризики енергетичної, фінансової, інвестиційної, продовольчої та соціальної безпеки держави.

Відтак, особливої актуальності набуває дослідження механізмів формування та реалізації державної політики у сфері економічної безпеки, оскільки ефективне публічне управління є визначальним чинником забезпечення стабільного функціонування економічної системи держави в умовах війни. Необхідність удосконалення державної політики обумовлена потребою у застосуванні сучасних механізмів антикризового управління, підвищенні рівня економічної стійкості, розвитку стратегічних секторів економіки, підтримці

інноваційної діяльності та інтеграції України до європейського економічного простору. У контексті євроінтеграційних процесів важливого значення набуває впровадження сучасних підходів до стратегічного управління економічною безпекою, які базуються на принципах стійкості, ефективності, прозорості, цифровізації та міжвідомчої координації [4]. Наукове обґрунтування отриманих результатів має базуватися на аналізі сучасних концепцій публічного управління, теорії економічної безпеки, кризового менеджменту та міжнародного досвіду функціонування систем державного управління в умовах воєнних і кризових загроз. Це потребує запровадження нових підходів до забезпечення ефективного функціонування системи публічного управління, формування державної політики у сфері економічної безпеки, визначення ефективних механізмів її реалізації в умовах військової агресії, мінімізації впливу воєнних ризиків на національну економіку та розробки стратегічних аспектів післявоєнного відновлення і сталого розвитку України.

Метою статті є обґрунтування теоретико-методичних засад та розроблення практичних рекомендацій щодо вдосконалення державної політики у сфері забезпечення економічної безпеки України в умовах військової агресії, з урахуванням необхідності підвищення стійкості національної економіки, ефективності механізмів публічного управління, мінімізації впливу внутрішніх і зовнішніх загроз, забезпечення стабільного функціонування стратегічних секторів економіки та формування передумов для сталого розвитку і післявоєнного відновлення держави.

Результати статті. Економічна безпека є складною багаторівневою категорією, яка охоплює фінансову, енергетичну, інвестиційну, виробничу, продовольчу, зовнішньоекономічну, соціальну та інформаційну складові. В умовах повномасштабної військової агресії російської федерації проти України питання забезпечення економічної безпеки набуває стратегічного значення та стає одним із ключових пріоритетів системи публічного управління й адміністрування. Воєнні дії спричинили суттєві трансформації національної економіки, зумовили руйнування і знищення виробничого потенціалу,

порушення функціонування логістичних систем, зростання бюджетного дефіциту, посилення інфляційних процесів, скорочення інвестиційної активності та зниження рівня соціально-економічної стабільності. За таких умов державна політика у сфері економічної безпеки має бути спрямована не лише на оперативне реагування на кризові явища, але й на формування довгострокових механізмів забезпечення стійкості економічної системи держави.

Наразі система забезпечення економічної безпеки України зіштовхнулася перед серйозною трилемою: 1) значні потреби економічного забезпечення щодо безпеково-оборонних цілей; 2) стимулювання економічного зростання в контексті сталого розвитку; 3) розробка і підтримки збалансованої соціальної політики для забезпечення соціально-економічного прогресу. В умовах довготривалої війни, а також глобальної економіко-енергетичної кризи і нестабільності, одночасне досягнення таких цілей для України є складно реалізованим завданням [1]. Під час військової агресії відбувається суттєве посилення взаємозалежності між елементами економічної та національної безпеки, оскільки ефективність функціонування економіки безпосередньо впливає на обороноздатність держави, соціальну стабільність та здатність до післявоєнного відновлення.

Виникає необхідність адаптації економічних і фінансових стратегій до нових загроз і викликів, зокрема до тривалої війни та нестабільності на міжнародному рівні, що потребує досягнення синергії у проведенні структурних реформ для сталого та збалансованого розвитку, як на національному, так і на міжнародному рівнях, з метою забезпечення суверенітету і територіальної цілісності держави. Необхідно здійснити перехід до воєнної економіки, яка передбачає збільшення ролі державного управління в економіці за умов збереження демократичних принципів [2].

Розвиток економіки України на засадах запровадження сучасних інформаційних систем і технологій в управлінській діяльності та оздоровлення соціально-економічної сфери є основними стратегічними цілями державної політики щодо забезпечення економічної безпеки на макроекономічному рівні,

яка є найважливішою якісною характеристикою ефективної економічної системи. Це визначає її здатність підтримувати відповідні умови життєдіяльності усіх верств населення і стійке забезпечення необхідними ресурсами різні галузі національної економіки, функціонування соціальної сфери, екології та обороноздатності країни [3, 6]. При цьому особливістю сучасного етапу розвитку України є необхідність поєднання двох взаємопов'язаних завдань: забезпечення обороноздатності держави та підтримання функціонування економічної системи. Така ситуація вимагає перегляду бюджетної, податкової, грошово-кредитної та інвестиційної політики, посилення ролі державного регулювання та формування нових механізмів стійкості економіки до шоків воєнного характеру [7].

Відповідно до Стратегії економічної безпеки України на період до 2025 року, “важливе місце в безпековому напрямі займають виклики, пов'язані із збройною агресією РФ та тимчасовою окупацією частини території України. Руйнування економіки України є свідомою і цілеспрямованою дією РФ та одним з методів гібридної війни, оскільки зруйнована економіка продукує незадоволеність владою, трудову міграцію, соціальну напругу в суспільстві та підриває довіру до влади. Для цього широко використовуються економічні інструменти впливу, до яких, зокрема, відносяться санкції щодо українських товарів і послуг та використання впливу на інші держави з метою прийняття рішень, що суперечать основним національним економічним інтересам України. Забезпечення національних економічних інтересів вимагає формування і реалізації стратегічного курсу у сфері економічної безпеки, спрямованого як на стале нарощення конкурентоспроможності економіки України, так і на поступове зміцнення економічної стійкості та відповідно невразливості національної економіки до зовнішніх і внутрішніх загроз” [9].

Наразі сучасна система забезпечення економічної безпеки України характеризується наявністю низки системних проблем, серед яких до основних належать: високий рівень залежності окремих секторів економіки від зовнішніх ринків; значні втрати виробничого потенціалу внаслідок бойових дій; руйнування енергетичної та транспортної інфраструктури; недостатня

ефективність механізмів антикризового управління; обмеженість бюджетних та інвестиційних ресурсів; посилення ризиків тінізації економіки; недостатній рівень координації між органами державної влади у сфері забезпечення економічної безпеки. При цьому, ефективна державна політика у сфері економічної безпеки повинна ґрунтуватися на принципах системності, адаптивності, стратегічного планування, ризик-орієнтованого управління, міжвідомчої координації та партнерської взаємодії між державою, бізнесом і громадянським суспільством.

До того ж, військова агресія суттєво трансформувала систему державного управління економічними процесами та актуалізувала необхідність переходу до нової моделі державної політики, орієнтованої на забезпечення економічної стійкості та швидкого реагування на кризові виклики. Особливого значення набуває здатність держави забезпечувати безперервне функціонування критично важливих секторів економіки, серед яких енергетика, транспорт, оборонно-промисловий комплекс, аграрний сектор, фінансова система та сфера цифрової інфраструктури. Саме тому одним із ключових напрямів державної політики у сфері економічної безпеки є зміцнення фінансової стійкості держави. В умовах воєнного стану особливої актуальності набувають механізми бюджетної стабілізації, удосконалення податкової політики, забезпечення ефективного використання міжнародної фінансової допомоги та підвищення прозорості державних фінансів. Водночас важливим елементом державної політики є створення сприятливих умов для відновлення підприємницької активності та підтримки малого і середнього бізнесу.

Значну увагу необхідно приділяти проблемам енергетичної безпеки держави, оскільки масовані атаки на енергетичну інфраструктуру України створили суттєві ризики для функціонування економіки та соціальної сфери. У зв'язку з цим обґрунтовано необхідність диверсифікації джерел енергопостачання, розвитку відновлюваної енергетики, модернізації енергетичної інфраструктури та впровадження сучасних систем енергетичного

менеджменту. Доведено, що забезпечення енергетичної стійкості є важливою складовою загальної системи економічної безпеки держави.

Дослідження підтвердило важливість розвитку цифрових технологій та інформаційних систем у сфері управління [5], зокрема економічною безпекою. Встановлено, що цифровізація державного управління дозволяє підвищити ефективність моніторингу економічних процесів, забезпечити оперативне реагування на кризові ситуації та покращити координацію між органами влади. Особливого значення набуває розвиток електронного урядування, систем кібербезпеки та цифрових платформ управління державними ресурсами.

Важливим результатом дослідження є обґрунтування необхідності формування комплексного механізму державної політики у сфері забезпечення економічної безпеки України в умовах військової агресії з урахуванням сучасних викликів, потреб післявоєнного відновлення та євроінтеграційних процесів, який має включати: нормативно-правове забезпечення; стратегічне планування; фінансово-економічні механізми; інституційне забезпечення; механізми міжвідомчої координації; системи моніторингу та оцінювання ризиків; цифрові інструменти управління; міжнародне співробітництво у сфері безпеки та економічного розвитку. Це вимагає використання системного підходу до формування державної політики економічної безпеки, який передбачає інтеграцію інструментів стратегічного управління, кризового менеджменту, цифровізації та міжсекторальної взаємодії.

Для забезпечення довгострокової економічної стабільності важливою є диверсифікація національної економіки, тобто створення нових галузей та секторів, що забезпечують стійкість економіки до глобальних змін. В умовах значної залежності від певних галузей, таких як енергетика чи важка промисловість, країна може зазнати серйозних економічних потрясінь через коливання цін на ці ресурси або втратити доступ до ключових ринків. Інновації в політиці економічної стабільності включають підтримку розвитку інноваційних секторів, таких як інформаційні технології, біотехнології, “зелена” енергетика, індустрія 4.0 та стартапи. Політика державної підтримки в таких

сферах, зокрема через фінансові стимули, податкові пільги та розвиток інфраструктури для інноваційних компаній, дозволяє створити нові робочі місця та зменшити залежність від традиційних галузей. Як наслідок, диверсифікація економіки є стратегічним механізмом забезпечення економічної безпеки України, оскільки зменшує залежність від окремих галузей, ринків збуту або джерел ресурсів та підвищує стійкість економічної системи до зовнішніх і внутрішніх шоків. В умовах воєнного стану вона набуває особливого значення, оскільки дозволяє швидше адаптувати економіку до нестабільної ситуації та зменшити негативні наслідки втрат у ключових секторах.

Отже, ефективні моделі державного управління у цій сфері базуються на поєднанні державного регулювання, ринкових механізмів, інноваційного розвитку та активного міжнародного партнерства. У контексті євроінтеграції України важливим напрямом державної політики має стати гармонізація національної системи економічної безпеки з європейськими стандартами та механізмами стратегічного управління. Забезпечення економічної безпеки України в умовах військової агресії потребує формування комплексної, адаптивної та стратегічно орієнтованої державної політики, здатної забезпечити стійкість національної економіки, ефективне функціонування системи публічного управління та створення передумов для стабільного післявоєнного розвитку держави.

Висновки. Таким чином, забезпечення економічної безпеки України в умовах військової агресії є одним із ключових пріоритетів державної політики та важливою складовою системи національної безпеки. Повномасштабна війна суттєво посилсила економічні ризики та загрози, спричинивши руйнування виробничої, транспортної й енергетичної інфраструктури, порушення логістичних зв'язків, скорочення інвестиційної активності, зростання бюджетного дефіциту та погіршення загального стану соціально-економічної стабільності держави.

Під час дослідження обґрунтовано, що сучасна система державного управління у сфері економічної безпеки потребує суттєвого вдосконалення

відповідно до нових викликів воєнного часу. Визначено, що ефективна державна політика у сфері забезпечення економічної безпеки має ґрунтуватися на принципах системності, стратегічного планування, адаптивності, міжвідомчої координації, ризик-орієнтованого управління та інтеграції сучасних цифрових технологій у процеси публічного управління. Це зумовлює необхідність формування комплексного механізму державної політики, який поєднуватиме нормативно-правові, фінансово-економічні, організаційні та інформаційно-аналітичні інструменти забезпечення економічної безпеки. Обґрунтовано доцільність посилення фінансової стійкості держави, розвитку стратегічних секторів економіки, модернізації енергетичної інфраструктури, підтримки малого та середнього бізнесу, удосконалення системи антикризового управління та впровадження сучасних механізмів цифровізації державного управління.

Важливим результатом дослідження стало визначення ролі публічного управління у забезпеченні економічної стійкості держави та координації процесів післявоєнного відновлення. Встановлено, що ефективність державної політики значною мірою залежить від рівня взаємодії між органами державної влади, місцевого самоврядування, бізнесом, громадянським суспільством та міжнародними партнерами. Особливого значення набуває адаптація європейського досвіду стратегічного управління економічною безпекою до сучасних умов розвитку України.

Практичне значення отриманих результатів полягає у можливості використання запропонованих рекомендацій органами державної влади та місцевого самоврядування при розробленні стратегій забезпечення економічної безпеки, програм післявоєнного відновлення, антикризових заходів та механізмів підтримки стратегічних галузей національної економіки. Запропоновані підходи можуть бути також використані у процесі вдосконалення системи стратегічного планування, державного регулювання та управління національними ресурсами в умовах воєнного стану.

Перспективи подальших наукових розвідок доцільно пов'язати з поглибленим дослідженням механізмів адаптації системи економічної безпеки

України до умов післявоєнного розвитку та євроінтеграційних процесів. Особливої уваги потребують питання цифрової трансформації системи публічного управління економічною безпекою, розвитку механізмів кібербезпеки, удосконалення системи стратегічного прогнозування та формування інноваційних інструментів антикризового управління. Подальші наукові дослідження мають бути спрямовані на розроблення ефективних моделей взаємодії держави, бізнесу та міжнародних партнерів у процесі відновлення економіки України, а також формування сучасної системи публічного управління, здатної забезпечити стійкий соціально-економічний розвиток держави в довгостроковій перспективі.

Список використаних джерел

1. Економічна безпека України в умовах високих воєнних ризиків та глобальної нестабільності: експ.-аналіт. доп. / [Базилук Я., Власенко Р., Власюк О. та ін.]; за заг. ред. Я. Жаліла. Київ: НІСД, 2025. 104 с. DOI: <https://doi.org/10.53679/NISS-analytrep.2025.03>.
2. Економічна безпека України в умовах довготривалої війни. Експертна д
- и 3. Климчук О. В. Інформаційні системи і технології в управлінні: конспект лекцій. Вінниця: ДонНУ імені Василя Стуса, 2021. 160 с. URL: <https://surl.lt/rrcxff>.
- у 4. Климчук О. В., Козловський С. В., Лавров Р. В. Стратегічні аспекти економіко-енергетичної політики України в контексті сталого розвитку. *Бізнес Інформ*. 2021. № 1. С. 65–76. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2021-1-65-76>.
- . 5. Климчук О. В. Сучасні процеси розвитку в Україні інформаційних систем і технологій в управлінні підприємствами. *Актуальні проблеми, пріоритетні напрямки та стратегії розвитку України: тези доповідей I Міжнародної науково-практичної онлайн-конференції*, м. Київ, 15 березня 2021 року. Київ: ІГТА, 2021. С. 199–201.

6. Коваленко В.В. Концептуалізація державної політики щодо економічної безпеки сталого розвитку економіки. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету. Серія: Право*. 2024. Т. 2. Вип. 85. С. 347–353. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2024.85.2.52>.

7. Лісовий А., Краєвський В. Економічна безпека України в умовах воєнного стану. *Економіка та суспільство*. 2026. № 83. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-83-188>.

8. Москвічова О.С. Державне забезпечення економічної безпеки України в умовах воєнного стану. *Актуальні проблеми розвитку економіки регіону*. 2025. Вип. № 21. Т. 1. С. 424–435. DOI: <https://doi.org/10.15330/apred.1.21.424-435>.

9. Про Стратегію економічної безпеки України на період до 2025 року: Указ Президента України від 11.08.2021 р. № 347/2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/347/2021#Text>.

10. Самборська О.Ю., Климчук О.В. Негативний вплив війни на зайнятість та доходи українців. *Інноваційна економіка*. 2023. №3 (95). С. 63–69. DOI: <https://doi.org/10.37332/2309-1533.2023.3.8>.

УДК 351.088:323

Шандрук С.М. кандидат наук з державного управління,
старший викладач кафедри соціально-економічних дисциплін
КЗВО «Барський гуманітарно-педагогічний коледж імені Михайла
Грушевського»
м. Бар

ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПОЛІТИЧНОЇ НЕУПЕРЕДЖЕНОСТІ ДЕРЖАВНОГО СЛУЖБОВЦЯ

Анотація. Наукова праця присвячена аналізу феномену політичної неупередженості посадових осіб публічної служби у контексті функціонування державного апарату. Особлива увага зосереджена на дослідженні сутнісного наповнення цієї концепції, а також на розмежуванні понять «політична